

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повнѣ съ прибавление на пощенскитѣ равноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ 1/2 страници 40 стот. а за такъвъ въ 1/3 с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, четвъртъкъ 9 септемврий 1882.

БРОЙ 104

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Общитѣ Сгради.

УКАЗЪ

№ 599.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштъ Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 20 августъ 1882 год. подъ № 508,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

- I. Строго да се забрани внасянето изъ заграница лозеви корени (кютюци), прѣчки, листи и гроздѣ.
- II. Исполнението на тѣзи мѣрка да се възложи на пограничнитѣ митарственни и полицейски власти.
- III. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Наштъ управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията.

Издаденъ въ гр. Руссе на 2 септемврий 1882 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията: Д-ръ Г. Вжлковичъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 508.

Господарю!

Извѣстната вече почти на цѣлъ свѣтъ насѣкома *Phylloxera devastatrice*, която близо десетъ години насамъ отъ какъ се е появила на европейския континентъ, е турила въ най грижовно състояние почти всичкитѣ господарства, а най паче ония отъ южна и сѣдня Европа. Опуштеностията, които причинява тая насѣкома, сж едни отъ най застрашителнитѣ, защото тѣ уничтожатъ едно отъ най драгоцѣнитѣ растения, което днесъ съставлява главния поминѣкъ на цѣла масса хора отъ земледѣлческа, промишленна и търговска класса и безъ произведението на което свѣта въ днешния истъгненъ вѣкъ мжно би се поминалъ. Тѣзи малка насѣкома, която едва ли може да се види съ просто око, се полага въ тѣнкитѣ жилки на лозата и като пригризва връхчетата имъ разрушава органитъ за хранението, вслѣдствие на което растението пропада.

Всичкитѣ мѣрки, които до сега е употребила образована Европа и сѣдствата, съ които располага съврѣмнатата днесъ наука, се оказватъ не въ състояние за изнамѣрванието приложимъ цѣръ за истрѣблението на злото. Тая болѣсть е още толкова пд опасна, защото тя не може да се ограничи въ една мѣстность.

Слѣдъ като опустоши и продължава да опустошава една голѣма частъ отъ французскитѣ лозя, тя премина въ сѣсѣднитѣ държави на Франция и отъ тамъ слѣдва да продължава распространението си; и днесъ нейното присѣствие се е оказало въ сѣсѣднитѣ намъ държави, Ромѣния и Сърбия.

Нѣма съмнѣние, че тѣзи болѣсть, като мине въ нашата територия, злото, което тя ще причини ще бжде по силно и ще се усѣща повече отъ колкото въ другитѣ държави, защото материалното състояние на нашия лозарь нѣма да му позволи да прибѣгва къмъ онѣзи сѣдства, къмъ които се домогватъ лозаритѣ отъ другитѣ държави. За да може да се спре пренасянието филоксерата въ Княжеството, считамъ за длѣжностъ да моля Ваше Височество да разрѣшите да се взематъ предпазливи мѣрки за пренасянето злото въ Княжеството, като се забрани строго внасянето изъ заграница лозеви корени (кютюци), прѣчки, листи и гроздѣ.

Исполнението на тѣзи мѣрка да се възложи на пограничнитѣ митарственни и полицейски власти.

Ако Ваше Височество одобрявате настоящето предложение, то моля да благоволите да подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 20 августъ 1882 година.

Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията: Д-ръ Г. Вжлковичъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 633.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштъ Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 18 августъ подъ № 19049,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

- I. Да отчислимъ управителя на Царибродската митница Хр. Алексиевъ и секретаря при сжщата митница П. Арnaudовъ за превишение властѣта си и недобро поведение.
- II. Да назначимъ за управитель на Царибродската митница Петръ Георгиевъ и за секретарь Димитръ Пашанковъ.
- III. Заплатата на горнитѣ лица да се прекрати и произвожда отъ деня на предаванието и приемане длѣжността.
- IV. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Наштъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ г. Руссе на 2 септемврий 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 19049

Господарю!

Едно голѣмо число жители отъ г. Царибродъ съ двѣ телеграмми отъ 1 августъ т. г. просихъ защитата на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла отъ управителя на Царибродската митница Христо Алексиевъ, който ги нападалъ и заплашвалъ да ги испроводи за граница. За изслѣдване на тѣзи оплаквания азъ командировахъ инспектора при Министерството на Финанситѣ, който въ представения менъ рапортъ потвърди основността на оплакванията на Царибродскитѣ жители.

Отъ тоя рапортъ явно се види, че управителя на казаната митница правялъ всевъзможнитѣ своеволия относительно до служебнитѣ си дѣла. Освѣнъ това, той употребявалъ митарственнитѣ стражари да преслѣдватъ, да запираатъ, да биятъ мирни Царибродски жители, които не му били по угодата или които имали съ него частни и лични распривии.

Не по-малко буйствувалъ по сѣщия начинъ и секретаря на сѣщата митница П. Арнаудовъ, който се расхождалъ изъ Царибродъ съ пушка на рамото си за да плаши населението.

За орждия и помощници на тия буйствувания на управителя и секретаря служили и двамата митарствени стражари Савва Поповъ и Иванъ Георгиевъ, които, освѣнъ това, се старали при изслѣдването на дѣлото да укривятъ виновността на началницитѣ си, като правили показания, които отпослѣ се оказали лъжливи.

Понеже такива произволи висшата власть не е никога търпяла отъ страна на своитѣ органи, то покорно моля Ваше Височество да благоволите и отчислите и тоя пѣтъ както управителя и секретаря на Царибродската митница, тѣй и двамата тамошни стражари. На мѣсто управителя Алексиевъ умолявамъ Ваше Височество да назначите Петра Георгиева, бившия Митнически управитель, и на мѣсто секретаря Арнаудова, Д. Пашанкова, бивши контролеръ на табачна фабрика.

Ако Ваше Височество сте съгласни съ тия предложениа, покорно моля да подпишете тука приложения указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 18 августъ 1882 година.

Министръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

По Военното Вѣдомство.**УКАЗЪ**

№ 95.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштътъ Министръ на Войната, представено Намъ съ докладътъ му отъ 17 тек. августъ подъ №. 136.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. На руско подданиа Одесски купецъ Н. Д. Смирнова се разрѣшава да открие въ г. София депо отъ формени офицерски дрѣхи, материали и вещи, съ които да снабдява военнитѣ чиновне споредъ условието, сключено по между Смирнова и Военното Министерство.

II. Да се предостави на предприемача Смирнова доуслѣдующитѣ преимущества и привилегии:

а) право да се ползува съ название доставчикъ на Военното Министерство и войскитѣ въ Княжеството съ изображение гдѣ е нужно герба и

б) право на безмитно внасяне въ предѣлитѣ на Княжеството отъ г. Смирнова всичкитѣ необходими предмѣти (количеството на които се опредѣлява отъ Военното Министерство) адресовани на негово име, съ пломба „Н. Д. Смирновъ“ въ течение на 5 години съ това, че всичкитѣ

тия привилегии не ще бждатъ давани на друго лице до истечението на срока или до нарушението на контракта една отъ двѣтѣ страни.

III. Испълнението на настоящия указъ се възлага на Нашитѣ Министри: на Войната, Финанситѣ и на Общественнитѣ Сгради, Търговията и Земледѣлието.

Издаденъ въ г. Шуменъ на 25 августъ 1882 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий дѣлата на Военното Министерство, отъ Генералния Штабъ Подполковникъ Котельниковъ.

УКАЗЪ

№. 101.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштътъ управляющий Военното Министерство **заповѣдваме:**

1. Да се уволнятъ въ настоящата година въ запасъ отъ пѣхотата и артиллерията взетитѣ на служба въ 1880 година; отъ кавалерията саперитѣ и моряцитѣ взетитѣ въ въ 1879 година.

2. Уволнението въ запасъ да стане въ слѣдующитѣ срокове:

Въ пѣхотата:

Въ дружинитѣ отъ Западния Воененъ Отдѣлъ, отъ 1-й до 10 септември, освѣнъ дружинитѣ отъ Софийския гарнизонъ, въ който да се захване уволнението отъ 1-й октомври.

Въ дружинитѣ отъ Источния Воененъ Отдѣлъ, — отъ 1-й до 15 октомври (освѣнъ 23, 19, 22 и 15 дружини, саперитѣ, 2 сотни и 3 батареи отъ 20 октомври).

Въ артиллерията, кавалерията и морската часть, до пристиганието новобранцитѣ отъ призива настоящата 1882 година.

Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашия управляющий Военното Министерство.

Издаденъ въ г. Шуменъ на 30 августъ 1882 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий дѣлата на Военното Министерство, отъ Генералния Штабъ Подполковникъ Котельниковъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.**ОКРЖНО**

№ 3377.

До всичкитѣ гг. предсѣдатели на окржнитѣ и апелативнитѣ сѣдилища, мировитѣ сѣдии, прокуроритѣ и тѣхнитѣ помощници.

Въ общотото си събрание на 6 мартъ 1882 год., Върховний Кассационенъ Сѣдъ по предложение отъ Министерството на Правосъдието за разрѣшение възбуденний отъ единъ мировий сѣдия въпросъ: „често постѣпватъ въ повѣренното ми сѣдилище дѣла, предявени отъ финансовитѣ учреждения по искореняване отъ частни лица правителственнитѣ гори, и надлѣжнитѣ въ качество на обвинители по тия дѣла чиновници искатъ наказанието на престѣпницитѣ, като нарушители интересътъ на правителството. При предявяването на дѣла отъ такъвъ родъ се показва само, че обвиняемий е искоренилъ и преобърналъ на нива 5 или 6 по-малко или повече уврати правителствена гора, безъ обаче да се оказва числото на искорененитѣ дървева, които, разбира се, и самий чиновникъ не може да опредѣли, тѣй като гората е искоренена и преобърната вече на нива; въ такъвъ случай и наказателнитѣ членове отъ уставътъ за горитѣ не можатъ да се приспособятъ за наказанието на привлечанитѣ подъ сѣдъ обви-

няеми; вслѣдствие на което по недостаточность на единъ опредѣленъ законъ за наказанията на тия, които искореняватъ правителственитѣ гори, не може и да се опредѣли размѣрътъ на наказанието, то естѣ, да ли мировий съдия е компетентенъ да приема и разгледва такива дѣла, или ако е въ предоставената му власть, то по кой законъ трѣба да се рѣководи?“ е постановилъ слѣдующето опредѣление:

Като изслуша заключението на помощникъ прокурора, Върховний Кассационенъ Съдъ взе въ съображение: 1) Въ специалния законъ, а именно въ устава за горитѣ въ членовѣтъ отъ 33 до 52 се говори за сѣчене гори и за изваждане дърва отъ общественни гори безъ позволение; 2) въ уставътъ за наказанията въ 121 - 123 членове се говори за кастрене чужди дървета, сѣчене въ чужди курии и бране дърва въ чужди бранища; 3) възбуждане на углавно преслѣждане срѣщу лицата, които се обвиняватъ въ сѣчане, изваждане дървета въ общественнитѣ гори и въ истребление, искоренение на гори по други какъвто и да е начинъ, може и трѣбва да става своеврѣменно (19 членъ отъ уставътъ за наказанията); само съ врѣме може да се констатира точно и опредѣлено сѣчене, изваждане и въобще истреблението на гори, сирѣчь, количеството и качеството на истребленитѣ дървета, и слѣдователно и наказанието; 4) но когато гората е искоренена и преобърнѣта вече въ нива, и най-паче когато е минѣло давността за да се привлечатъ виновнитѣ къмъ углавна отговорность, то възбуждането на углавно преслѣждане въ подобни случаи не може да си има мѣстото и не остава друго освѣнъ да предяви хазната чрезъ своитѣ представители граждански искъ къмъ лицата, които притежаватъ земитѣ, на които е било гора (21—24 членове отъ устава за горитѣ), и да тегли къмъ отговорность чиновницитѣ и въобще лицата, които сж натоварени да пазятъ общественнитѣ гори за това, че съ врѣме не сж възбудили углавно преслѣждане за станжлото сѣчене, изваждане, и въобще истребление на дърветата въ горитѣ. При туй Върховний Кассационенъ Съдъ не може да не забѣлѣжи по рѣдътъ на надзора: а) законътъ е изрично указалъ въ чл. 86 отъ углавното сѣдопроизводство, какъ трѣбва да дѣйствува мировия съдия при постановлението на пресѣди по углавни дѣла, и никакъвъ законъ не му допраща да възбужда законодателни въпроси, а това принадлежи изключително на прокуроритѣ и то само въ такива случаи, когато при рѣшение на дѣлата се сѣглѣжда не непълнота и недостаточность въ законътъ (първата половина на чл. 55 отъ сѣдоустройството); б) когато дѣйствующитѣ закони, които сж въ сила, нееднообразно се приспособяватъ отъ сѣдилищата въ Княжеството, или когато сѣдебнитѣ учреждения срѣщатъ недоумѣния или съмнѣния върху истинския смислъ на единъ отъ сѣществующитѣ закони, то само въ тѣзи случаи принадлежи на Върховния Кассационенъ Съдъ да разрѣшава принципиално въпроси по предложението на Министра на Правосѣдието (55 чл. втората половина).

Рѣководимъ отъ горѣизложенното, Върховний Кассационенъ Съдъ признава: въ случаитѣ, когато общественна гора е искоренена и вече преобърнѣта на нива и когато е изминѣла годишната давность, хазнана, чрезъ своитѣ представители, може да предяви граждански искъ (915 ст. отъ Врѣм. Сѣдебни Правила). Заради туй Върховний Кассационенъ Съдъ опредѣлява: станалото разяснение да се публикува, и прѣписъ отъ опредѣлението да се събщи на господина Министра на Правосѣдието.

На първообразното подписаха: предсѣдатель П. Х. Стаматовъ, подпредсѣдатель Х. Д. Павловъ, членове: Г. А. Моравеновъ, Н. С. Стойчовъ и В. И. Диамандиевъ; приподписалъ секретаръ Н. Беневъ.

Като имъ съобщавамъ горѣизложенното опредѣление на Върховний Кассационенъ Съдъ, азъ предлагамъ на всичкитѣ гг. предсѣдатели на окръжнитѣ и апелативнитѣ сѣдилища, мировитѣ сѣдии, прокуроритѣ и тѣхнитѣ помощници, да се рѣководятъ по него въ подобни случаи.

София, 4 септември 1882 година.

Министръ: Д. Грековъ.

Главенъ секретаръ: П. В. Горбановъ.

Началникъ на отдѣлението: П. П. Карапетровъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Отъ Държавния Съвѣтъ.

Рѣшени я.

(Продължение)

Засѣдание LXIX отъ 29 Маия т. г.

Прѣдмѣти:

1) Разяснението отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по заявлението на Ив. Грозева, П. Петрова и Т. Манолова противъ нередовноститѣ, извършени отъ строителното отдѣление при търговетѣ за отдаване направата на строителни работи. Г-нь Министръ, като прѣпраща въ Съвѣта протокола на учрѣдената комиссия за разгледване дѣлото, допуска да се заключи отъ тоя протоколъ, че сѣдържанието на заявлението противъ строителното отдѣление било съвсѣмъ прѣувеличено, при всичко, че отъ друга страна г. Министръ намѣрва постѣпкитѣ на строителното отдѣление съвършено неправилни, ако то би дѣйствувало въ нѣкоя добръ организирана държава. Тая неправилность обаче, по мнѣнието на г. Министра, прѣстича единствено отъ системата, по която се е водило строителното отдѣление и отъ която се е ползувалъ и се ползува още самъ г. Петровъ и други прѣдприимачи, а не отъ нѣкакви частни съображения въ дадения случай, както искаше да го прѣдставитѣтъ заявителетѣ. Строителното отдѣление, продължава г. Министръ, би трѣбвало, прѣди всичко, да издаде правила за търговетѣ, за работенето на шосета, мостове, здания и пр., за да служатъ за основа при всичкитѣ отъ тоя родъ прѣдприятия; то би трѣбало още да не изважда на търгъ никоя работа, прѣди да ъ е изучило то само и прѣди да е направило плановѣтъ и оцѣненieto. Това обаче не е ставало никога и по тая причина нередовность имало не само въ контрактитѣ на Вакарелското и Петроханското шосе, но и за всичкитѣ други работи, сирѣчь нередовността е била въ самата система, която рѣченото отдѣление е имало за основание на своята дѣятелность. Слѣдователно, продължава г. Министръ, отъ заключението на комиссията излиза на явѣ, че тука е имало небрѣжность или неумѣние, а не злонамѣренность, и това именно водене дѣлата на казаното отдѣление прѣдизвикало нуждата да се учрѣди новото Министерство. Най-сетнѣ, относително до питането, да ли е възможно да се унищожатъ неправилно сключенитѣ контракти съ прѣдприимачитѣ, г. Министръ, като се съгласява съ мнѣнието на комиссията, казва, че тѣ, контрактитѣ, трѣбва отъ ново да се започнатъ и да си слѣдватъ безъ да се унищожаватъ.

Отъ протокола на комиссията, състояща отъ инженеритѣ на строителното отдѣление, противъ което е подадено заявлението, г. г. Г. Михайловича и Едвина Врженовски, отъ инженера при Военното Министерство г. Сава Ничовъ и отъ г. И. Касабова въ качество на Юристъ, се вижда слѣдующето: 1) въ отговоръ на запитването, *да ли нѣма нѣкакви нередовности, направени при търговетѣ за отдаване работата въ Петроханското и Вакарелското шосе*, комиссията казва: като се вземѣтъ въ съображение поемнитѣ условия за търга и контракта, сключенъ съ Спиридонова, излиза неправилность, защото 1-й членъ на поемнитѣ условия за търга се касае за копане канави, вадене камъни отъ горния брѣгъ на пътя за разширяването му, зидане сухоподпорни зидове и прѣправянето на мостовѣтъ; а въ 20 алинея отъ 1-ия членъ на контракта се говори, че работата може да се увеличи или намали безъ никакво право за претенция отъ страна на прѣдприимача и че всичко ще му се плати по единичнитѣ цѣни. Въ всѣки случай въ рѣчени членъ 1 не се прѣдвиждатъ, продължава комиссията, съвършено нови работи отъ такъвъ важность, каквото е промѣненieto на работата въ трошенъ камъкъ, на който стойността може да надмине 200,000 лѣва. Послѣдната нужда въроятнo се е показала отъ послѣ и управлението не може да се обвини за това, понеже обстоятелствата сж биле такива, щото работата не е търпѣла отлагане, а персоналтѣ при управлението не е билъ достатъченъ, за да направи то нужнитѣ планове и оцѣнения. Това споредъ комиссията е достатъчно за отговоръ и опровержение на заявлението отъ конкурентитѣ, които казватъ, „*че ако би знаеле, че работата ще струва по-вече, тѣ би намалиле цѣнитѣ*“.

2) Комиссията не могла да вземе въ внимание заявлението на просителетѣ и за това, дѣто присѣтствовавшиятъ на търговетѣ правителственъ инженеръ имъ билъ казалъ, *че работата щѣла да струва не по-вече отъ 150,000 лѣва*, 1) защото това е устно заявление, 2) защото управлението на строителното отдѣление не е било въ положение да знае стойността на работата и 3) защото аргументътъ на

заявительтъ, че залогътъ отъ 15,000 лъва прѣдставлява 10% отъ стойността на цѣлата работа, оцѣнена за 150,000 лъва, е безосновенъ, понеже и единъ отъ тѣхъ, именно П. Петровъ, ималъ контрактъ за една работа съ стойностъ около 200,000 лъва срѣщу кауция само отъ 500 лъва.

3) Друга нередовностъ до негдѣ комиссията забѣлѣжила въ продължението на срока за свършването на работитѣ, понеже въ поемнитѣ условия срокътъ билъ опрѣдѣленъ до 1 Декемврия 1881 год., а споредъ контракта тоя срокъ се продължавалъ до 1 Декемврия 1882 год. Тя е на мнѣние, че това трѣбвало да бѣде прѣдвидѣно и въ поемнитѣ условия, като прѣдполага рѣчената нередовностъ да произлиза отъ несъвѣстността на 1 и 9 членъ отъ условията за търговетѣ, понеже въ 1 членъ се опрѣдѣлялъ само видътъ на работата, а не и количеството ѝ, а въ 9-ия срока за свършването ѝ.

Най-послѣ 4) относително въпроса „да ли е възможно да се развалитѣ контрактитѣ на г. Хаджиенова безъ да има опасностъ, че съкровището ще прѣтърпи нѣкои загуби“, комиссията просто казва, че не намира достаточни мотиви за унищожение на контрактитѣ и мисли, че ако правителството би се рѣшило на подобна постѣпка, то би прѣтърпило загуби, по-големи отъ ползата, която би му принесла отстѣпката на заявителтъ.

Свѣтътъ, слѣдъ като изслуша горѣприведената прѣписка и като взе прѣдъ видъ отъ една страна заключението на комиссията, че имало нѣкои нередовности въ дѣлата на Строителното Отдѣление, а отъ друга, че тѣзи нередовности сѣ естествени слѣдствия на системата, по която се водило това отдѣление и отъ което сѣ се ползувале до сега прѣдприемачитѣ по строителнитѣ работи, едногласно рѣши:

Да се помолѣ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла да се распореди за подробното и строго изслѣждане вситѣ нередовности въ дѣятелността на подвѣдомственното му строително отдѣление, и за послѣдствието да яви въ Свѣта.

2. Прошението отъ Махмудъ-Недимъ Бея. Просителтъ увѣдомлява Свѣта, че притежавалъ въ г. Плъвенъ два дома двуетажни, обградени съ камъкъ и тухли, покрити съ керемиди и распрѣдѣлени на 26 отдѣления. Въ двора и градината, които иматъ ширина 77 и дължина 220 аршина, имало построени яхъре дълги 50 аршина и покрити съ керемиди. При тие притежания имало и единъ дворъ на брата му Нури Бея, 230 аршине дължина и 105 ширина, съ два яхъре по 30 аршина дълги. Всичкитѣ тѣзи имущества прѣзъ минжлата 1881 година, на основание на едно Министерско прѣдписание, биле оцѣнени отъ една комиссия за 28,000 лева, съ цѣлъ да се отчуждитѣ и купитѣ за Плъвенското общинско управление. Слѣдъ това обаче покупката не станжала и рѣченитѣ сгради и до днесъ биле заузети за помѣщение на войници, безъ да се плаща нѣкакъвъ наемъ на просителя, който билъ принуденъ да живѣе въ единъ ханъ и да плаща кирия. Едва въ послѣднѣо врѣме, казва просителтъ, правителството, като рѣшило да се купитѣ рѣченитѣ имущества, внесло въпроса за разгледване въ Държавния Свѣтъ, който одобрилъ покупката имъ, но билъ намалилъ цѣната имъ съ 1000 лева. Тие домове, прибавя просителтъ, биле построени прѣди 14 години и му струвале около 4 хиляди лири. Така и братовото му мѣсто, споредъ текуцитѣ цѣни въ Плъвенъ, струвало сега до 10 хиляди лева. Той се съгласилъ да ги даде за съвсѣмъ долна цѣна, 28,000 лева, както ги оцѣнила комиссията, само защото се счита за български гражданинъ и желаялъ да бѣде полезенъ и той на отечеството и държавата. Той моли Свѣта рѣченитѣ имущества да му се заплатитѣ съ 28,000 лева, споредъ оцѣнението имъ отъ комиссията, безъ да му се отбиватъ 1000 лева, както за това се билъ извѣстилъ отъ вѣнка; ако ли не сѣ нужни на правителството, — да се освободитѣ отъ войскаритѣ и да му се прѣдадатъ. Свѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, че просителтъ не е добръ извѣстенъ за по-прѣжното рѣшение на Държавния Свѣтъ по изложеното въ прошението му дѣло, едногласно рѣши:

Да се испроводи прѣписъ отъ прошението въ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла съ забѣлѣжка, че въ рѣшението си, за което упоминава просителтъ, Свѣтътъ е рѣшилъ да се купитѣ зданията споредъ оцѣнката на комиссията, сиречь 23 хиляди лева за дѣла на просителя и 5 хиляди лева за мѣстото на брата му.

3. Прѣдложението за опрѣдѣление пенсии на учителски вдовици. По поводъ на това Министерството на Просвѣщенiето съ отношението си отъ 22 Маия т. г. подъ No. 1257 увѣдомлява Свѣта, че Радка Янакева Костова, жителка на гр. Елена, махала Кисъовска, вдовицата на българския учител, писателъ и народенъ труженникъ Стояна П. Андреевъ Робовски, който повече отъ 25 години е учителствувалъ въ градоветѣ Враца, Лъсковецъ, Бебрево, Разградъ,

Ески-Джумая и най-много въ Елена, останжала е съ три маловъзрастни дѣчица и съ единъ дългъ повече отъ 10,000 гроша слѣдъ смъртта на мъжа си отъ мѣсець Маия 1878 год. безъ поддръжка. Еленското общинско управление свидѣтелствува за голѣмата ѝ бѣдность и прѣпоръчва прощението ѝ. Сѣщо и Антонина Д. Енчева, жителка на г. Силистра и вдовица на Димитра Енчевъ, който слѣдъ дълговрѣменно болѣдуване се е поминжалъ въ края на минжлия мѣсець Априлия, е останжала съ двѣ дѣца на възраст шесть и три години. Покойний е билъ единъ отъ по-виднитѣ български учителѣ до войната въ различни градове, списвалъ е и издавалъ разни книги и най-послѣ, слѣдъ освобождението, е билъ почти непрѣкъснато на държавна служба. Бѣдността на вдовицата се потвърждава и отъ окръжния управителъ и Силистренското общинско управление още и по това, че покойний ѝ съпругъ, по причина на дългото си боледуване, е оставилъ голѣми дългове. Министерството намира за умѣстно да се отпуснатъ на тия двѣ вдовици пенсии, и то въ най-големия размѣръ, въ който се даватъ на учителски вдовици и стари учителки, сирѣчь по 720 лева годишно. Свѣтътъ, като взе прѣдъ видъ отъ една страна заслугитѣ на рѣченитѣ учителѣ, а отъ друга бѣдността и състава на тѣхнитѣ семейства, едногласно рѣши:

Да се издава отъ Министерството на Просвѣщенiето ежегодна пенсия въ размѣръ по 720 лева на учителскитѣ вдовици Рада Я. К. Робовска и Антонина Д. Енчева, съгласно съ прѣдложението на рѣченото Министерство.

4. Прошението на Н. Тѣпчилещовъ и братия Ив. Гешови, за да имъ се отпусне авансъ за смѣтка на исхарченитѣ отъ тѣхъ пари по строението българската църква въ Цариградъ. По поводъ на това се направи справка въ протоколитѣ на второто Обикновено Народно Събрание отъ засѣданието му на 20 Маия 1880 год. Отъ тая справка станжъ явно, че просбата на Н. Тѣпчилещовъ и братия Гешови е била оставена отъ рѣченото Събрание безъ послѣдствие. Свѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, 1) че прѣдложението отъ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията се касае и до изработване отъ Свѣта проектъ за окончателно рѣшение просбата на Н. Тѣпчилещовъ и братия Ив. Гешови отъ Народното Събрание, и 2) че подобни прѣдложения, съгласно съ § 2 отъ правилника на Държавния Свѣтъ, ставатъ съ писменна заповѣдъ отъ Н. ВИСОЧЕСТВО Княза, — едногласно рѣши:

Да се възвърне прѣдложението обратно въ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията съ забѣлѣжка, че Държавния Свѣтъ не може да се заеме съ рѣчения въпросъ безъ прѣдварително изпълнение формалността, прѣдписана отъ § 2 на правилника.

5. Прошението отъ Кюстендилското Общинско управление, за да му се отпуснатъ заемообразно 10,000 лева. Съ това прошение, отправено до Държавния Свѣтъ, рѣченото общинско управление казва, че градътъ Кюстендилъ, който е центръ на второстепенно окръжие, не отговарялъ съ своитѣ злѣ построени къщи и развалени вслѣствие на войната, неправилни улици и въобще съ неприличния си вътрѣшенъ видъ не само на своето значение, но не удовлетворявалъ и нѣкои гигиенически условия, особено съ разлѣнитѣ си изъ града топли води, отъ които произлизале неприятни миризми. За да отстрани това наслѣдено отъ бившето турско правителство зло, общинското управление прѣзъ 1879 година изработило за града Кюстендилъ единъ планъ, който билъ наскоро слѣдъ това утвърденъ отъ правителството; тоя планъ обаче прилагалъ се въ дѣйствието твърдѣ медленно поради слабитѣ приходи на общинското управление, което въ засѣданието си отъ 1 Маия минжлата година постановило да проси, за да му се отпуснатъ заемообразно 10,000 лева отъ държавното съкровище и се обрнжло за тая цѣлъ къмъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла. И слѣдъ второ ходатайство за сѣщата цѣлъ до поменжтото Министерство общинското управление, като не получило никакъвъ отговоръ, а отъ друга страна прилагането плана въ дѣйствието, като не трѣпало вече отлагане, особено же сега, когато управлението има нужда отъ срѣдства за да разшири нѣкои най-нужни улици и да отвори площадъ съ отчуждение нѣкои мѣста и здания входящи въ тия улици, — постановило да се обрне къмъ Държавния Свѣтъ съ просбата си. Свѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, 1) че въпроси за сключвание заемъ се разгледватъ и обсѣждатъ отъ него само по прѣдложение отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла и 2) че при разгледването имъ е потрѣбно да се знае състоянието на общинскитѣ приходи и расходи, а така сѣщо и гаранцията срѣщу просимия заемъ, — едногласно рѣши:

Да се отговори на Кюстендилското общинско управление, че то трѣбва и тоя пътъ да се обрне къмъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла, като му покаже при това и гаранцията, каквато мисли да прѣдстави срѣщу прѣдполагаемия заемъ. (Слѣдва)

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

изработенъ въ Министерството на Правосъдието подъ редакцията на бившия Министръ на Правосъдието Теохарова.

СЪДЕБНИ ЗАКОНИ.**СЪДОУСТРОЙСТВО.**

(Прод. отъ брой 102).

ОТДѢЛЕНИЕ ТРЕТЬО.

За правата, обязаноститѣ и отговорността на съдебнитѣ адвокати.

1. Редътъ за постъпване въ съсловието на съдебнитѣ адвокати.

241. Желаящиятъ да постъпи въ числото на съдебнитѣ адвокати, длъженъ е да подаде за това писменна молба въ съвѣта на съдебнитѣ адвокати, като обясни въ нея: въ какъвъ именно градъ той си избира мѣсто за живѣяне, а така също че за постъпването му въ звание съдебенъ адвокатъ нѣма ни едно отъ препятствията, които сж означени въ 218 статья отъ това устройство, и че, ако би се открило отпослѣ противното, то той да подлежи на исклучение изъ числото на съдебнитѣ адвокати. При молбата се прилагатъ всичкитѣ необходими за удостовѣрние документи, че просителтъ удовлетворява изисканнитѣ условия за постъпването му въ числото на съдебнитѣ адвокати.

242. Като разгледа означенитѣ въ горнята 241 стат. документи и като вземе въ съображение всичкитѣ свѣдѣния, които признае за нуждни, съвѣтътъ на съдебнитѣ адвокати постановява или за да се приеме просителя въ числото на съдебнитѣ адвокати, за което му се дава надлежното свидѣтелство, или пакъ за да му се откаже че се не приема въ това съсловие.

243. Ако, при разгледването документитѣ, съвѣтътъ на съдебнитѣ адвокати се увѣри, че просителтъ макаръ и да не удовлетворява изискуемитѣ въ 217 статья условия, по между обществото се ползува съ особено довѣрие, съ способностъ и извънредна практика на съдебнитѣ дѣла, той, съвѣтътъ, може да постанови за приемането му въ съсловието на съдебнитѣ адвокати. Обаче такива постановления на съвѣта трѣбва да се представятъ за утвърждение въ апелативний съдъ.

244. Приетий въ съсловието на съдебнитѣ адвокати, слѣдъ като представи свидѣтелството, за което се говори въ 241 и 242 статии, въ съдилището при което се нахожда съвѣта на съдебнитѣ адвокати, това съдилище се распорѣжда за да се приведе той подъ клѣтва, споредъ приложенната въ края на тая книга форма (Приложение 3). Всѣкой се закѣва, споредъ правилата на свѣто въроисповѣдане.

245. Слѣдъ като се закѣне, приетийтъ въ съсловието на съдебнитѣ адвокати се записва въ списъка на тия адвокати, за което се прави надлѣжащия надписъ върху даденното му отъ съвѣта свидѣтелство, и слѣдъ приемането му въ съсловието на съдебнитѣ адвокати обнародва се отъ съдилищата за всеобщо знаяне.

2. Права и обязанности на съдебнитѣ адвокати.

246. Съдебнитѣ адвокати могатъ да ходатайствуватъ по дѣлата въ всичкитѣ съдилища, които се нахождатъ въ окръга на апелативний съдъ, при който тѣ сж записани.

247. Съдебниятъ адвокатинъ, който е приелъ върху си да ходатайствува по дѣло почнато въ окръга, въ който той е записанъ, има право, по желанието на тѣжящия се, да продължава ходатайството си въ всичкитѣ съдилища до окончателното рѣшение на дѣлото, макаръ и да би било извънъ окръга, като се подчинява въ такъвъ случай на адвокатский съвѣтъ на това мѣсто, гдѣто се произвежда дѣлото.

248. За съвѣщание съ довѣрителитѣ и за да съставя дѣловни книжа, съдебниятъ адвокатинъ може да си отвори писалище въ града, у който постоянно живѣе.

249. Когато възъ основание на 247 ст. съдебниятъ адвокатинъ е длъженъ да отиде въ другъ градъ, за да про-

дължава ходатайството си по нѣкое дѣло, той трѣбва щото находящитѣ се у него дѣла, подлежащи на производство въ неговото отсъствие, да предаде, съ съгласието на довѣрителитѣ си, на другъ съдебенъ адвокатинъ.

250. Тѣжящитѣ се си запазватъ правото да се явяватъ въ съдѣтъ лично, както и да подаватъ прошения и други книжа, или да повѣряватъ подаванетоъ имъ на други лица, а така също да обясняватъ своитѣ дѣла и искания, безъ да сж задължени да си избиратъ съдебни адвокати.

251. Въ градоветѣ, у които достаточное число съдебни адвокати иматъ живѣлицето си, тѣжящитѣ се могатъ да даватъ довѣренность за ходатайствуване по тѣжбнитѣ имъ дѣла, въ съдилищата на тоя градъ, само на принадлежащитѣ къмъ числото на съдебнитѣ адвокати лица.

252. Не запрещава се на тѣжящитѣ се и въ случаитѣ, означени въ 251 статья, да даватъ довѣренности за водене дѣлата имъ на своитѣ родители, съпрузи, дѣца и лица, имѣющи една обща съ довѣрителя тѣжба, и на управляющитѣ, съ довѣренность, имотитѣ или дѣлата на тѣжящитѣ се.

253. Съдебнитѣ адвокати произвеждатъ граждански дѣла или възъ основание на довѣренность, дадена тѣмъ отъ тѣжящитѣ се, или вслѣдствие на обявление, подадено въ съда отъ тѣжящия се, или по назначаване, — вслѣдствие на молба отъ тѣжящия се, — отъ съвѣта на съдебнитѣ адвокати (229 ст. точ. 4 и 5), или най-послѣ, по назначение отъ председателя на съда.

254. Тѣжящиятъ се има право да значи да ли той довѣрява на съдебний адвокатинъ да ходатайствува по дѣлото му въ всичкий неговъ обемъ до окончателното свършване на дѣлото, или го упълномощава само за нѣкое опредѣлено дѣйствие. Не запрещава се да има по едно и същото дѣло нѣколко съдебни адвокати.

255. Тѣжящиятъ се, който не може да дойде въ града, гдѣто се произвежда дѣлото, или неуспѣвший да се съгласи съ мѣстнитѣ съдебни адвокати за заплатата по ходатайствуването на дѣлото му, има право да се отнесе съ молба до съвѣта на съдебнитѣ адвокати за да назначи повѣренникъ за водене на дѣлото му. Съвѣтътъ е длъженъ да изпълни тая молба, съгласно съ 5 точ. отъ 229 статья.

256. Въ углавнитѣ дѣла съдебнитѣ адвокати приематъ върху си да защищаватъ подсѣдимитѣ или по сговаряне съ тия послѣднитѣ, или по назначаване отъ председателя на съдилището.

257. Назначенийтъ отъ съвѣта или председателя съдебенъ адвокатинъ за да произвежда дѣла, не може да се откаже отъ изпълняванетоъ даденитѣ му поръчки, безъ да представи достаточни за това причини.

258. Количеството за възнаграждаване съдебнитѣ адвокати за ходатайствуванетоъ имъ по дѣлата, зависи отъ тѣхното сговаряне съ довѣрителитѣ. Условието за това трѣбва да бжде писменно.

259. По представленията отъ апелативнитѣ съдилища и отъ съвѣтитѣ на съдебнитѣ адвокати, за всѣки три години се нарѣжда отъ Министра на Правосъдието особна такса, която, слѣдъ като се утвърди по законодателенъ редъ, обнародва се за всеобщо знаяне: 1) за да се означава въ съдебнитѣ рѣшения количеството на съдебнитѣ разноски, които трѣбва да се взематъ отъ обвиняемий по дѣлото, въ полза на противната страна, за наемъ на адвокатинъ, и 2) за да се опредѣлява количеството за възнаграждение на адвокатитѣ въ случаитѣ, когато тѣжящитѣ се не сж заключили съ тѣхъ писмени за това условия.

260. По дѣлата на лица, които се ползватъ предъ съда съ правото на бѣдность, означенното въ точ. 1 отъ 259 ст. взискание за наемъ на адвокати се обръща въ полза на тоя съдебенъ адвокатинъ, който е билъ назначенъ отъ съвѣта на съдебнитѣ адвокати, за да ходатайствува по дѣлото отъ страна на бѣдното лице (229 ст. 4 точ.).

261. Изъ получаемото отъ съдебнитѣ адвокати възнаграждение, задържава се извѣстенъ процентъ отъ слѣдующата имъ по таксата сума, който процентъ се опредѣлява едновременно съ таксата, за съставяне обща сума въ цѣлото Българско Княжество за възнаграждаване

сѣдебнитѣ адвокати, които сѣ назначавани отъ предсѣдателитѣ на сѣдилищата за да защищаватъ подсѣдимитѣ по углавни дѣла. Распредѣляванъето на тая обща сума става всѣка година: между всичкитѣ сѣдебни окръзи — отъ Министра на Правосѣдието, съотвѣтвенно съ числото на защитницитѣ, назначени отъ предсѣдателитѣ измежду сѣдебнитѣ адвокати, а между повѣренницитѣ въ окръжитѣ — отъ съвѣта на сѣдебнитѣ адвокати.

262. Отъ тѣжящия се всегда зависи да замѣни единъ сѣдебенъ адвокатинъ съ другъ, или самъ да приеме върху си ходатайството по дѣлото, като удовлетвори адвокатина за труда му, споредъ условieto, или, ако не съществува условие, споредъ таксата.

263. Запрещава се на сѣдебнитѣ адвокати да прекупуватъ или съ другъ нѣкой начинъ да взематъ правата на довѣрителитѣ си по тѣжбитѣ имъ както на свое име, така и подъ видъ на преобърщанъе за други лица. Всичкитѣ сдѣлки отъ такъвъ родъ се признаватъ за недѣйствителни и адвокатитѣ се подвѣргатъ на отговорностъ, по постановление отъ съвѣта имъ.

264. Сѣдебниятѣ адвокатинъ не може да дѣйствува въ сѣда въ качество на адвокатинъ противъ своитѣ родители, жена, дѣца, родни братя, сестри, чичове, братовчеди и братовчедки.

265. Сѣдебниятѣ адвокатинъ не само че въ едно и същото врѣме не може да бѣде повѣренникъ и на двѣтъ спорящи се страни, но не може и да преминава, по едно и същото дѣло, послѣдователно отъ едната страна къмъ другата.

266. Сѣдебниятѣ адвокатинъ не трѣбва да исказва тайнитѣ на довѣрителя си, не само когато се произвожда дѣлото му, но и въ случай че бѣде отстраненъ, па даже и слѣдъ свършванъето на дѣлото.

267. За упущение, по вината на сѣдебниятѣ адвокатинъ, узаконенитѣ срокове и всѣко друго нарушаванъе установенитѣ наредби и форми, тѣжящиятъ се има право, ако е претърпѣлъ отъ това нѣкакви вреди и загуби, да иска отъ адвокатина своитѣ загуби чрезъ тоя сѣдъ, въ който адвокатинътъ е водилъ дѣлото.

268. За умишленитѣ во вреда на довѣрителитѣ дѣйствия, сѣдебнитѣ адвокати, по жалбата на тѣжящиятъ се и слѣдъ като се изслѣдва вината имъ, могатъ, освѣнъ взисканитѣ отъ нихъ вреди и загуби, да се подвѣргатъ на углавенъ сѣдъ.

269. Всѣкой сѣдебенъ адвокатинъ е задлъженъ да държи списъкъ за порѣчанитѣ му дѣла и да го представя въ съвѣта на адвокатитѣ на първо поискванъе отъ съвѣта.

(слѣдва)

Извлѣчение отъ рапорта на Силистренския окр. управителъ отъ 28 августъ н. г. подъ № 4358.

На 22 августъ н. г. трима разбойници турци се появили въ бостанигѣ на с. Голубина; двама отъ тѣхъ били добръ въорѣжени, а третия само съ сабля. — Мѣрки за преслѣдванъето имъ били взети отъ селската община, а тѣй сѣщо билъ командированъ Хаскойския околийский началникъ заедно съ двама драгуни.

На 23 августъ 6 души разбойници турци срѣщнали въ гората Дамъ-Адасж едно момче, което отишло да бере пѣрти, и съ сила го задържали при себе си до сутринъта. За хващанъето на разбойницитѣ се взели мѣрки.

На 26 августъ 4 разбойници турци въ гората, наречена „Мурадъ-Кузу-Орманж“ нападнали на говедаря отъ с. Кочина и съ сила му взели хлѣба, като го пращали да донесе още хлѣбъ, но говедаря имъ казалъ, че въ селото имало силна потеря и тѣ го оставили. — За преслѣдванъето на тия разбойници били взети най силни мѣрки.

Търновский окр. управителъ съ телеграмма отъ 6 септемврий н. г. подъ № 5239 съобщава слѣдующето.

Нощесъ при селото Фиба-бей, на половинъ пѣтя мѣжду Търново и Елена, двама разбойници ранили единъ драгунъ. По разбойничеството извършено на 6 того около Търново се хванаха 4 подозрителни лица.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавастъ“.)

Цариградъ, 6 септемврий. Събиранieto на конференцията за турко-грѣцкый въпросъ се е отложило, понеже единъ отъ посланницитѣ нѣмалъ инструкции. Тази конференция е била подбудена отъ Руссия. Никой турски ни грѣцки делегатъ нѣма да земе участие въ нея.

Увѣряватъ, че Лордъ Дюфферинъ като извѣстилъ на Портата, че Англия повиква войскитѣ си изъ Египетъ, запиталъ я, Портата слѣдва ли още да счита за нужно сключванието военна конвенция.

Инспуркъ, 6 септемврий. Въ слѣдствие на изобилни дѣждове южнитѣ Тиролски провинции сѣ наводнени, и особено града Тренсъ. Отъ всѣду идатъ помощи.

Лондонъ, 6 септемврий. Times казва, че Хедивътъ е подписалъ вчера единъ указъ, който обявява, че египетската войска се распуца. Офицеритѣ отъ всички редове, виновни въ непокорство, ще се преслѣдватъ и наказатъ съ образно съ военный законъ.

Портъ-Саидъ, 6 септемврий. Английскитѣ военни кораби оставятъ Исмаилия.

Цариградъ, 6 септемврий. Увѣряватъ че англо-турската военна конвенция е вече изоставена.

Римъ, 6 септемврий. Адиге, Brenta, Пиава и други второстепенни рѣки въ Венецианската областъ и въ Ломбардия сѣ прѣлѣли брѣговетѣ си. Мостоветѣ въ г. Верона сѣ занесени, и града е цѣлъ потопенъ. Много отъ жителитѣ сѣ прибѣгнали на стрѣхитѣ си. Равнището на водитѣ надминува съ 85 сантиметра равнището, до което сѣ били достигнали презъ 1868 год.

Увѣряватъ че никакъ нѣма или съвсемъ малко жертви отъ хора има. Населението развива голѣма ревностъ за да помогне на пострадавшитѣ.

Рѣкитѣ: Тибръ, По и Арно до сега не сѣ застрашителни.

Цариградъ, 7 септемврий. Има съмнѣние да ли ще се събере конференцията за турко-грѣцкый въпросъ, въ слѣдствие на противянieto отъ Германия, която искала щото Турция сама на право да се спогоди съ Гърция.

Лордъ Дюфферинъ е съобщилъ устно на Портата, че тѣй като по-голѣмата частъ отъ английскитѣ войски наскоро ще остави Египетъ, една военна конвенция щяла да е безполезна. Въ съобщението се казвало, между друго, че относително умиротворението на Египетъ Англия нѣма да приеме вмѣшательство на никоя отъ силитѣ. Нѣкои си мислятъ, че Портата ще отпрати до силитѣ мемоаръ върху този предметъ.

Портъ-Саидъ, 7 септемврий. Генералъ Волселей и Адмиралъ Сеимуръ се съсрѣдоточаватъ за да атакуватъ едноврѣменно Дамьетта отъ къмъ сушата и отъ къмъ морето.

Лондонъ, 7 септемврий. Standard казва, че никоя отъ силитѣ не е още предложила да се събере конференция за разрѣшението на египетския въпросъ.

Триестъ, 7 септемврий. Поведението на населението не оставя нищо да се желае. Жителитѣ отъ околнитѣ села се надварятъ съ Триестскитѣ въ овации въ честь на т. т. Им. Вел. Императора и Императрицата и на Княза и княгинята наслѣдници.

Букурещъ, 7 септемврий. Н. Височество Българский Князь утрѣ ще направи визита на краля Карла въ резиденцията му у Синая.

Портъ-Саидъ, 7 септемврий. Правителството въ Дамьетта се покорило.

Цариградъ, 7 септемврий. Съобразно съ наставленията отъ Лордъ Грамвиля, Лордъ Дюфферинъ е подновилъ предъ Портата заявлението си че Англия, въ слѣдствие на това дѣто тя наскоро ще повика назадъ английскитѣ войски изъ Египетъ, счита че една военна конвенция е не нужна.

Триестъ, 7 септемврий. Императора и Императрицата си трѣгнѣха тази вечеръ. Княза наслѣдникъ и княгинята ще трѣгнѣтъ утрѣ за Трансилвания.

Отъ Министерството на Народното Просвѣщение.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2274.

Бившитѣ стипендияти отъ третий класъ на Силистренското трикласно училище: Захариевъ Георги, Керановъ Димо, Дяковъ Григоръ, Юрдановъ Минко, Георгиевъ Никола, Ганчевъ, Минчо, премѣстватъ се като такива отъ 1-й тек. септември въ Шумненското педагогическо училище; полустипендияти Бъчеваровъ Георги и Желѣзовъ Юрданъ както и стипендиятитѣ Константиновъ Иванъ и Бояджиевъ Юрданъ премѣстватъ се въ Варненската реална гимназия. Господиновъ Димитръ и Митковъ Теодоръ премѣстватъ се като стипендияти въ Ломската реална гимназия, все отъ 1-й септември т. г.

Неявяването на ученицитѣ най късно до 20 текущ. септември въ опредѣленитѣ училища ще причини прекъсването на стипендията или полустипендията имъ.

Документитѣ приложени при прошенията на споменжитѣ ученици намиратъ се въ тие училища, гдѣто сж премѣстени самитѣ ученици.

София, 8 септември 1882 год.

Главенъ секретаръ: П. Генчевъ.

Отъ Министерството на Финанситѣ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 21411.

Министерството на Финанситѣ извѣства, че отъ 15 септември т. г. неще се пропуска вписанието на добитъкъ изъ Сърбия, нито за употребление въ Княжеството, нито транзитъ за други мѣста, по причина че Сръбскитѣ влати запрещаватъ вписанието на нашия добитъкъ въ тѣхната територия.

София 6 септември 1882 год.

Начал. на Отдѣлението: Д. П. Ивановъ.

2—3

Отъ Министерството на Общитѣ Стради.

ИЗВѢСТІЕ

№ 9.

На 11 текущий септември часа по 2 слѣдъ пладнѣ, въ Грънския окръженъ съвѣтъ ще стане публитенъ търгъ за преправата зданието на Дъсчено-Кладенската митница.

Желающитѣ могатъ да видятъ условията на търга, плана и оцѣнението на работата въ канцелярията на сѣщия съвѣтъ.

ИЗВѢСТІЕ

№ 10.

Назначения за 4 текущий септември търгъ за продажбата на останалитѣ отъ турско врѣме нѣща находящи се въ Софийския желѣзно-пѣтенъ складъ се отлага за 10 септември.

2—2

ИЗВѢСТІЕ.

№ 11.

На 14 текущий септември часа по 2 слѣдъ пладнѣ, въ Софийския окръженъ съвѣтъ ще стане публиченъ търгъ за построяванье седемъ (7) кантонерски стражарници а именно: 2 на Вакарелското шоссе (кил. 3¹/₂ и 8¹/₂) 3 на Ломското шоссе (кил. 3¹/₂, 8¹/₂ и 13¹/₂) 2 на Орханійското шоссе (кил. 3¹/₂ и 8¹/₂).

2—3

Силистренско гр. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1027.

Силистренското градско общинско управление, честь има да объяви, че се нуждае отъ

единъ архитекторъ за приспособление плана си на града. Който отъ г. г. архитекторитѣ желае да предприеме подобна длъжность нека благоволи да влезе въ споразумение съ сѣщото управление.

Кметъ: Д. Калчевъ.

Секретаръ: Ю. Р. Икономовъ.

6—(1233)—6

Софийский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 80.

Подписанный сѣдебенъ приставъ при Софийския окръженъ сѣдъ, на Новоселский Златиц. участъкъ, днесъ на 15 августъ 1882 год., на основание исполнительный листъ, издаденъ отъ Софийския апелативенъ сѣдъ № 2729 на 6 мартъ т. г. въ полза на Челибонъ Фархи отъ г. София, противъ Иванъ Пенева отъ с. Г. Раковица за 497 бѣли меджедии, и сѣдебни разноски, и съгласно ст. 454, 457 463 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила; обявямъ за всеобщо знание че слѣдъ троекратното публикувание настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ т. е. слѣдъ 61 день, ще се продаватъ недвижимитѣ имущества на Иванъ Пенева, а именно слѣдующитѣ:

1) Половина отъ водѣницата състояща отъ единъ камекъ, длъжина отъ 10 мѣтра, на ширина отъ 5 мѣтра, находяще се въ околността на с. Гюреджийската мера т. е. по мѣжду с. Г. Раковица и с. Гюреджия, оцѣнена за 5000 гроша.

Горѣописаното имущество е собствено на отвѣтника, притежание отъ 10 години и не е заложено никому, и ще се продава за удовлетворение искътъ, на Челибонъ Фархи отъ г. София за 497 бѣли меджедии и всичкитѣ разноски, които послѣдватъ до изпълнението на рѣшението, продажбата ще почне споредъ горнитѣ оцѣнения, жалаючи да купятъ горното имущество, могатъ да се отнесътъ въ канцелярията ми въ с. Новоселци, когато ще почне продажбата отъ 8—12 часа преди пладнѣ и отъ 2—6 после пладнѣ.

с. Новоселци 15 Августъ 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: Х. Д. Бояджиевъ

3—(1184)—3

Вратчанский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 416.

Долѣподписанный сѣдебенъ приставъ при Варненския окръженъ сѣдъ, на П Добричский и Балчический участъкъ, на основание исполнительный листъ № 1115, издаденъ отъ Добричский мировой сѣдия, на 27 февруарий т. г., и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 456, отъ Врем. Сѣд. Правила, обявямъ за всеобщо знание, че слѣдъ троекратното публикувание на настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се почне публична проданъ въ гр. Добричъ на недвижимото имущество принадлежаще на Братия Ангелъ и Бони Фолджи Минчеви, жители изъ гр. Добричъ за дългѣтъ имъ, именно: половина ханъ, въ участъкъ Кара-буклукъ № 641, едноетаженъ, зидовитѣ отъ прѣти, покритъ съ керемиди, съ шесть стаи, два дюгена, едно кафене и единъ дамъ заловенъ съ хана отъ источната страна, тоже единъ дамъ заловенъ съ хана отъ западната страна покрити съ керемиди, зидовитѣ имъ отъ прѣтъе, дворъ около 60 аршина длъжина и на ширина около 50 аршина, съ сѣсѣдство: отъ источната страна съ Лазаръ Мумджиевъ, отъ южната страна съ Стоянъ Белчевъ а отъ западната и сѣвѣрната съ пѣтъ; и ще почне отъ 2070 гроша.

Това имущество не е заложено нийдѣ и ще се продава за удовлетворение искътъ 2070 гроша на Георги П. Чаушовъ житељ изъ гр. Добричъ. Желаящитѣ г-да да купятъ горѣказанното имущество нека се отнесатъ въ канцелярията ми за да разгледатъ формалността по тая продажба, всѣкий день отъ

часътъ 9 сутрѣнъта до 12 и отъ 3 до 6 послѣ обѣдъ освѣнъ неприсѣтственни дни.

г. Добричъ, 11 августъ 1882 г.

Сѣдебенъ приставъ, М. Камбуровъ.

2—(1130)—3

ПОВѢСТКА

№ 418.

Подписанный сѣдебенъ приставъ при Варненския окръженъ сѣдъ, на П Добричский и Балчический участъкъ, на основание исполнительный листъ № 3435 издаденъ отъ Добричский мировой сѣдия на 31 май 1882 г. пригласявамъ Мхзлжмъ Ахмедовъ живущъ въ Цариградъ (Турция), да плати на Илия Андреевъ повѣренникъ на Х. Каранфилъ Трано житељ изъ гр. Добричъ 2230 гроша, въ расстояние на два мѣсеца отъ трикратното обнародвание на настоящата повѣстка; въ противенъ случай ще се постѣпи къмъ описъ и продажбата на къщата му и нивитѣ, находящи се въ село Сердементъ (Добричска околия).

г. Добричъ, 12 августъ 1882 г.

Сѣдебенъ приставъ, М. Камбуровъ.

2—(1148)—3

Руссенский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 166.

Подписанный сѣдебенъ приставъ при Руссенския окръженъ сѣдъ Михаилъ Ивановъ, на основание исполнительный листъ № 2191 издаденъ отъ Руссенския мировой сѣдия на 14 декември 1881 г. и съгласно ст. 454, 455, 457 461, 463 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявямъ чрезъ настоящето за знание на всеобщата почитаема публика, че слѣдъ троекратното му обнародвание въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще почне и ще продължава до 61 день, продажбата на недвижимитѣ имоти принадлежащи на жителя Магардичъ Оханесъ Х. Прасехиянъ изъ г. Руссе, състоящи: 1) отъ една къща, находяща се въ Николаевска улица, въ която има слѣдующитѣ распрѣдѣления: двѣ стаи, единъ мутвакъ, прустъ, одъръ, която е надъ подница отъ единъ катъ, има височина 8 метра, длъжина 18 метра и широчина 14 метра, сѣзидана е отъ керпичи и покрита съ керемиди, единъ отдѣленъ сайванъ и дворъ съ овочия, между сѣсѣдитѣ: отъ една страна съ Гарабетъ Хачемиянъ, отъ друга Агопъ Темуриянъ а отъ другитѣ двѣ страни общий пѣтъ.

2) Едно лозье, находяще се въ землището на градътъ Руссе, въ мѣстото наименовано „Яриво Башъ Бюлюкъ“ което има пространство отъ два уврата, между сѣсѣдитѣ: отъ една страна Мовсеевъ Кеваркиянъ, отъ друга Гарабетъ Кюртиянъ отъ третя Х. Ева и отъ четвърта общий пѣтъ, и

3) Едно лозье находяще се въ землището на градътъ Руссе, въ мѣстото наименовано „Косатна Бюлюкъ“ пространство има отъ три уврата, мѣжду сѣсѣдитѣ: отъ една страна Х. Магардичъ, отъ втора Х. Степанианъ, отъ третя Х. Яха и отъ четвърта Мирханъ Хавадесиянъ; тѣзи имущества не сж подъ залогъ, оцѣнени сж за 2200 гроша и ще се продаватъ по взисканието на мѣстния житељ Фесчи Хачедуръ Одабашианъ, на основание горѣпоменжтий исполнительный листъ, и което взискание възлиза на 2964 гроша, заедно съ лихвата имъ по 1% на мѣсеца и за водение на дълото по ст. 971 отъ сѣщитѣ правила; продажбата ще почне отъ горнята оцѣнителна сумма.

Всичкитѣ формалности относящи се до продаванието на тѣзи имущества, желающитѣ конкуренти могатъ да ги разгледатъ всѣкий день освѣнъ празницитѣ въ канцелярията ми при Руссенския окръженъ сѣдъ, отъ часътъ 8 до 12 предъ пладне и отъ 2 до 5 послѣ пладне.

г. Руссе 23 августъ 1882 г.

Сѣдебенъ Приставъ: М. Ивановъ

2—(1219)—3

Свищовски сѣдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 268.

Подписанный сѣдебенъ приставъ при Свищовски окръженъ сѣдъ на I-й сѣдебенъ участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ No 682 издаденъ отъ Свищов. мировий сѣдия, на 14 декември 1881 год. съобразно ст. 454, 455, 457, 461 и 463 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявямъ на почитаемата публика, че до 61 день слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се продава съ наддавание недвижимото имущество на Димитъръ Г. Пачурия изъ г. Свищовъ именно.

1) Едно мѣсто отъ къща въ г. Свищовъ въ Влашката махала, мѣжду сѣсѣдитъ Христо Доковъ, Томайца Досева, Ангелъ Турчетова, и собственната къща на дължника.

Това имущество не е дадено никому подъ залогъ, оцѣнено за 600 гроша отъ рубли сребърна 22 гроша, и ще се продава по взисканието на Свищовски жителъ Христа Костадиновъ, за 825 гроша и сѣдебни разности до изпълнението; продажбата почва отъ горнето оцѣнение.

Формалноститѣ относително продаваемий имотъ могатъ да се разгледатъ въ канцелярията ми при истия сѣдъ.

г. Свищовъ 23 августъ 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: Х. Димовъ
3—(1220)—3**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 269.

Подписанный сѣдебенъ приставъ при Свищовски окръженъ сѣдъ на I-й сѣдебенъ участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ No 962 издаденъ отъ Свищов. мировий сѣдия на 11 ноември 1881 год. съобразно ст. 454, 455, 457, 461 и 463 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявямъ на почитаемата публика, че до 61 день слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се продава съ наддавание недвижимото имущество на Касапъ Халилъ Четиджиолу изъ г. Свищовъ именно.

1) Единъ късъ ливада около 63 дюлюма находящи се въ землището на селото Акчаръ Свищовско окръжие въ мѣстото наименовано „Голѣмия Чикуръ“, мѣжду сѣсѣдитъ Османъ Абдулолу, Хаджи Дервиша, и отъ двѣтъ страни пѣтъ.

Това имущество не е подъ залогъ никому оцѣнено за 400 лева отъ рубли сребарна 4 лева или 20 гроша, и ще се продава по взисканието на Свищовски жителъ Хаджи Еминъ Еребовъ за 2812 гроша и сѣдебнитѣ разности по изпълнението.

Формалноститѣ относително продаваемий имотъ могатъ да се разгледатъ въ канцелярията ми при истия сѣдъ.

г. Свищовъ 23 августъ 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: Х. Димовъ
3—(1221)—3**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 270

Подписанный сѣдебенъ приставъ при Свищовски окръженъ сѣдъ на I-й сѣдебенъ участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ No 967 издаденъ отъ Свищов. мировий сѣдия на 14 ноември 1881 г. съобразно ст. 454, 455, 457, 461 и 463 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявямъ на почитаемата публика, че до 61 день слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се продава съ наддавание недвижимото имущество на Костаки Т. Татарлиевъ изъ г. Свищовъ понастоящемъ живущъ въ селото Татари, Свищовско окръжие, именно.

Половината отъ една къща въ г. Свищовъ Харизанската частъ въ улица Перчемлийска подъ No 547, двуетажна състояща горния етажъ две стаи, единъ язлъкъ, долния етажъ една подница, една стая покрита съ керемиди

съзидана съ плетъ, дворътъ на къщата 27 аршина дължина 13 аршина широка мѣжду сѣсѣди: Василь Калашановъ, Танасъ Сливовица, Митю Пъздерката и пѣтъ.

Това имущество ни е никому подъ залогъ, оцѣнено за 1500 гроша отъ рубли сребърна 20 гроша, и ще се продава по взисканието на Свищовски жителъ Х. Попъ Самуила за 14 полонимперияла и лихвата по 1% отъ 2 септември 1881 г. до денъ на исплащанието имъ, и сѣдебнитѣ разности по изпълнението.

Формалноститѣ относително продаваемий имотъ, могатъ да се разгледатъ въ канцелярията ми при истия сѣдъ.

г. Свищовъ 23 августъ 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: Х. Димовъ
3—(1222)—3**Търновски сѣдебенъ приставъ****ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 180.

Долъподписанный Иовчо Нейчовъ сѣдебенъ приставъ при Търновски окръженъ сѣдъ, на Долня-Липнишки участъкъ на основание исполнительный листъ подъ No. 525 отъ 14 февруарий 1880 г. издаденъ отъ истий сѣдъ и съгласно ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила, чрѣзъ настоящето обявямъ, че отъ послѣдното троекратно упубликуване на настоящето въ Държавенъ Вѣстникъ и до 61 день ще се продава, въ канцелярията ми при Долня-Липнишкото околийско управление чрѣзъ публиченъ търгъ недвижимото имущество на жителя отъ село Куцина, Димитъръ Ивановъ и именно:

1) Нива около 4 дюл. въ Куцинско землище на мѣстността називаема, „Ташъ Бурунъ“ съ предѣли: Нено, Влатъ Игнатовъ, Танасъ Стояновъ и Стоянъ Ганевъ;

2) Нива 4 дюл. въ сѣщото землище на Ериклика съ предѣли: Коста Николовъ, Миху Стояновъ, и Стоянъ Ганевъ;

3) Нива 4 дюл. на Каманитѣ съ предѣли: Стоянъ Христовъ, и Георги Николовъ;

4) Нива 3 дюл. въ Лозята съ предѣли: Нейко Димитровъ, Атанасъ Ивановъ и пѣтъ;

5) Лозье единъ дюл. въ вехтитѣ лозя съ предѣли: Иванъ Стояновъ, Колю Каба-Ивановъ и Иванъ Цаневъ;

6) Лозье 1 дюл. на сѣщата мѣстность и землище съ предѣли: Христо Цаневъ, Петръ Добревъ, Танасъ Ивановъ и мерата.

Горѣказанното имущество не е заложено и ще се продава за обезпечение взиманието на жителя отъ с. Лѣсковецъ Христо Х. Пановъ, състояще отъ 17½ лири турски и 8½ австрийски жълтици.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ да разгледатъ формалноститѣ на настоящата продажба въ канцелярията на сѣдебния приставъ при Дол.-Липнишкото околийско управление всѣденъ отъ часа 8 до 12 и отъ 2 до 6 слѣдъ пладнѣ.

г. Търново 18 августъ 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ И. Нейчовъ.
3—(1209)—3**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 182.

Долъподписанный Иовчо Нейчовъ, сѣдебенъ приставъ при Търновски окръженъ сѣдъ, на Дол.-Липнишки участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 4265 отъ 15 ноемвр. 1881 год. издаденъ отъ Търновски окр. сѣдъ и съгласно ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила, чрѣзъ настоящето обявямъ че отъ послѣдното троекратно публикуване на настоящето въ Държавенъ Вѣстникъ и до 61 день ще се продава, въ канцелярията ми при Дол.-Липнишкото околийско управление чрѣзъ публиченъ търгъ недвижимото имущество на бившата жителя отъ с. Върбовка Търнов. окр. Енисе Фатме, и именно:

1) Една гора искоренена около 1½ дюл. въ Върбовко-землище, въ мѣстността називаема, „Чаталъ Тепе“ съ граници: Мехмедъ

Ефеиди, Начо Райковъ, Колю Стоювъ и Минчу Енговъ;

2) Една частъ съразмѣрна съ 25 дюлюма отъ нивата 100 дюл. въ сѣщото землище на мѣстността називаема подъ Чаталъ Тепе съ граници: Колю Стоювъ, дълбокиятъ пѣтъ и останалата частъ отъ нивата.

Горѣказанното имущество не е заложено и ще се продава за обезпечение взиманието на жителя отъ г. Търново Начо Райковъ състояще отъ 3000 гроша и сѣдебнитѣ разности 60 лева и 75 ст. и други по изпълнението.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ да разгледатъ формалноститѣ на настоящата продажба въ канцелярията на сѣдебния приставъ всѣкий день отъ часа 9 до 12 и отъ 2 до 6 слѣдъ пладнѣ.

Търново 7 августъ 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ И. Нейчовъ.
3—(1211)—3**Варненски сѣдебенъ приставъ.****ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 505.

На основание исполнительный листъ подъ No 1943 издаденъ отъ Варненски окръженъ сѣдъ, и съгласно ст. 452 и 454 отъ Времен. Сѣдебни Правила, подписанный сѣдебенъ приставъ при истий сѣдъ П. Бабевъ отъ I-й участъкъ, съ настоящето обявямъ че слѣдъ два мѣсеца отъ денъ на послѣдната публикация настоящето ще почне, публичната продажба на недвижимото имущество принадлежаще на Варненската жителка Еленка Ставракева и състояще отъ единъ домъ въ градъ Варна подъ No 197 участъкъ II-й двуетаженъ съ двѣ стаи, хашовъ и катой, занимающъ пространство 20 аршина дължина, 8 аршина широчина, оцѣненъ за 1000 лева.

Споменатото имущество не е подъ залогъ, и ще се продава за удовлетворение иска на Варненски жителъ Георги Чирпанлиевъ състоящъ отъ 8000 гроша, лихва по 1 на сто въ мѣсець и сѣдебни разности 102 лева 30 ст.

Продажбата ще почне отъ гореказанната първоначалната оцѣнка, и ще се извърши съг. ст. 455—474 отъ Вр. Сѣд. Правила.

Желающитѣ да взематъ участие въ наддаванието, умоляватъ се да присѣтствуватъ всѣкой присѣтственъ день въ канцелярията ми за разгледание всички книжа по настоящата продажба.

г. Варна 31 юлий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ П. Бабевъ.
3—(1089)—3**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 598.

Долъподписанный М. Камбуровъ, сѣдебенъ приставъ при Варнен. окръженъ сѣдъ на II-й Добричски и Балчикски участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ No 3263 издаденъ отъ Добричски мировий сѣдия на 9 ноември 1881 г. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 456, отъ Вр. Сѣд. Правила, обявямъ за всеобщо знание, че слѣдъ троекратното публикуване на настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се почне публична продажба въ г. Добричъ на недвижимото имущество принадлежаще на Мехмедъ Шюкюръ Беевъ жителъ изъ село Ашладжа (Добр. околия) за дългъ му, именно: единъ кладенець (Доброджански) дълбочина около 50 аршина находящъ ся близо при селото на Добричски пѣтъ, и ще почне отъ оцѣнката 1600 гроша. Това имущество не е заложено нийдѣ и ще се продава за удовлетворение искътъ 46 бѣли меджеди на Ованесъ Мелконовъ жителъ изъ г. Добричъ.

Желающитѣ г-да да купятъ горѣказанното имущество нека се отнесатъ въ канцелярията ми за да разгледатъ формалността по тая продажба, всѣкий день отъ часъ 9 сутрѣнъта до 12, и отъ 3 до 6 послѣ обѣдъ освѣнъ не присѣтственни дни.

г. Добричъ 7 августъ 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: М. Кабуровъ
3—(1136)—3